
INTREE-REDE

GEHOUDEN TE DELFT

OP 22 MAART 1934 DOOR

Ds. J. A. RIEKEL

CHRIST.-GEREF. PREDIKANT ALDAAR

BRO
1934:
30

Uitgave A. G. de Waard Tz., Sliedrecht

BRD - 1934:30

BIBLIOTHEEK
THEOLOGISCHE UNIVERSITEIT
APELDOORN

Voorzang Psalm 135 : 11 en 12.

Isreëllers, looft al t' zaam
Uwen God, den God der eer!
Looft, Aarons huis, zijn' naam !
Huis van Levi, looft den Heer!
Looft, gij allen, die Hem vreest,
Looft Hem met verheugden geest!

Zion, loof met dankbre stem
God, uw' Heer, die eeuwig leeft,
En het schoon Jeruzalem
Door zijn woning luister geeft;
Looft Hem voor uw heilrijk lot ;
Looft al juichend uwen God !

Na votum Psalm 119 : 7.

'k Heb anderen al de regten van uw mond
Met lust verteld, hen vlijtig onderwezen.
Uit al den schat van 't groote wereldrond
Is nooit de vreugd in mijn gemoed gerezen,
Die 'k steeds in uw getuigenissen vond,
Door mij betracht, en andren aangeprezen.

Deze ure, geliefde gemeente van Delft, door Gods genade thans mijn gemeente, is voor U en mij van het grootste gewicht. Immers deze plaats heeft 10½ jaar vacant gestaan. Zeker, een menigte van predikanten heeft hier Zondag aan Zondag Gods Woord gebracht, doch van een eigen herder en leeraar is de gemeente Delft 10½ jaar verstoken geweest.

En nu worden wij van Godswege geroepen in deze ure de herderstaf op te nemen. En wij mogen zeggen niet in eigen kracht, maar in de kracht van den grooten Koning, den op-persten Herder en Zender wenschen wij U zijn dierbaar Woord te ontvouwen naar de meening des Geestes.

Mij dunkt er is blijdschap in uw hart. Want een eigen herder en leeraar zal U nu leeren. Nu leeren? Immers menschenkinderen kunnen U niets geven. Een prediker kan niet verder komen dan het gehoor. We spreken wel eens van voorwerpelijk en onderwerpelijk. Maar dat bestaat niet. Het is altijd Gods Woord dat gebracht moet worden. Welke prediker ook,

met veel of weinig gaven, wel bespraakt of met groote geleerdheid, hoe dan ook, verder dan het gehoor, dan aan het oor kan een prediker het niet brengen. God, de Heilige Geest moet het in uw ziel brengen. Zooals David het zegt in den 62en Psalm: God sprak tot mij een heerlijk woord, ik heb het tot tweemaal toe gehoord: dat de sterkte Godes is. Tot tweemaal toe, niet alleen met het gehoor des oors, maar ook tweemaal met het gehoor des harten.

Ge zijt misschien benieuwd waarom ik dit beroep heb aangenomen. Immers het is zoo gelegen ge kunt met den Heere, zonder God, niet gelukkig zijn.

Het hangt van den welstand uwer zielen af en niet van die van een menschenkind. Nu de welstand uwer zielen hangt af van den levenden God. Hoe moet het zijn? We lezen dat wanneer onder het Oude Verbond twee een verbond sloten, dat zij spraken: de Heere zij tusschen U en mij. Zoo ook moet het zijn tusschen leeraar en gemeente. Wij mogen ons niet beroemen. Wij hebben U van God als gemeente ontvangen. En wij moesten zooveel achterlaten, een groote, flinke kerk, meer dan overvol, een stroom van lieve catechisanten die getoond hebben catechisanten te zijn. Zij zijn niet gekomen met theoriën des ongeloofs, maar kwamen om te leeren, om opgevoed te worden in de Christelijke leer, zij zochten naar de Godzaligheid in Christus Jezus.

Wij moesten achterlaten een lieve, lieve gemeente. Het bewijs daarvan spreekt als ge achter U ziet. We waren met de gemeente die we achterlieten één hart en ziel. Indien de Groote Zender niet zou zorgen voor de geliefde broeders kerkeraadsleden tot opbloeï onzer arbeid, het ware onmogelijk geweest heden als herder en leeraar voor U te staan.

Hoe zulks is geschied? Ge herinnert U dat we 29 October des Zondags aan deze plaats Gods Woord brachten. Terwijl we 's avonds een lied, Gode ter eer, zongen, kregen we een indruk. Ik zei: O, God, hier vandaan komt het beroep. Onze liefde tot de Sliedrechtsche gemeente deed ons elf maal voor een beroep bedanken. Maar dit was **het** beroep, geliefden, en dat konden we niet afwijzen. We kwamen thuis en zeiden het tot onze gade, die wij evenals ons in uwe liefde aanbevelen, zoo en zoo, het beroep komt van de gemeente te Delft. We keken in de courant en zagen niets. En van binnen kwamen de binnenpratens. Maar evenals bij Jona werd de leugenpro-

feet openbaar. 22 November predikten we des avonds in Amersfoort. 23 November waren we op reis. We deden wat een dominee wel meer doet, we namen een paar boekjes mee om op deze wijze stof te vergaderen. We lazen toen het boekje van Prof. Wisse: De wolk der getuigen. We waren zittende in den trein. En tusschen Geldermalsen en Leerdam kregen we een indruk. Meteen dat we dien indruk kregen zeide ik: Heere, het beroep is thuis. Toen we thuis kwamen kregen we het niet dadelijk, maar pas na de begrafenis die we dien dag nog moesten leiden. Mijn vrouw die wel weet wat het beste is, gaf het mij na de begrafenis als toespijs. We mogen het zoo maar niet neerleggen. Vaak ontvangt men de brieven en ontvouwt ze evenals Hiskia, voor het aangezicht des Heeren, maar dikwijls krijgt men er geen opbouw mee. Maar nu was het God die de werkzaamheden begon en nu werd den strijd aangeboden tusschen de gemeente die we dienden en de gemeente die ons riep. Dan komt in de prediker opstand en wordt hij geslingerd. Zie ginder roept de Macedonische man: Kom over en help ons en hier zegt men: blijf bij ons. We werden van twee gedrongen en zie, ik vroeg aan den Heere, Heere, indien het uw wil is, dan wil ik mij haasten en gelooven dat Gij uw kerk bewaart. God gaf het getuigenis in de harten der broederen. Toch konden we Sliedrecht nog niet loslaten. Zondag 18 December gaf God den doorslag. Ik riep in mijn nood: Heere neem gij de dingen van deze gemeente over. Laat haar niet herderloos achter. En met zoete woorden antwoordde God: Ik heb uw aangezicht aangenomen. En Hij gaf mij U als zijn gemeente terug. Toen ik het aan de broeders mededeelde viel het dadelijk in de harten. En nu sta ik voor U als uw herder en leeraar. Wij wenschen dan onder U te spreken niet anders dan over Jezus Christus en Dien gekruisigd.

Staan we nu ook bij de Christusprediking een oogenblik stil. Maar laat ons eerst het aangezicht des Heeren zoeken.

Gezongen wordt: Psalm 89 : 3 en 8.

De hemel looft, o Heer! uw wondren, dag en nacht;
 Uw waarheid wordt op aard' de glorie toegebracht,
 Daar uw geheiligd volk van uwe trouw mag zingen;
 Want wie is U gelijk bij al de hemellingen?
 En, welke vorsten ooit het aard'rijk moog' bevatten,
 Wie hunner is, o Heer! met U gelijk te schatten?

Gij toch, Gij zijt hun roem, de kracht van hunne kracht;
 Uw vrije gunst alleen wordt d' eere toegebracht;
 Wij steken 't hoofd omhoog, en zullen d' eerkroon dragen
 Door U, door U alleen, om 't eeuwig welbehagen,
 Want God is ons ten schild in 't strijdperk van dit leven,
 En onze Koning is van Isrels God gegeven.

De woorden onzer overdenking vindt uw gewijde aandacht opgeteekend in het U voorgelezen schriftgedeelte:
 Colossensen 1 : 28:

Denwelke wij verkondigen, vermanende een iegelijk mensch en leerende een iegelijk mensch in alle wijsheid, opdat wij een iegelijk mensch volmaakt zouden stellen in Christus Jezus.

Paulus kent, geliefden, slechts één hartstocht. Wat is die hartstocht? Wat hem bezielt is in één evangeliewoord begrepen. De hartstocht die hem bezielt is Christus Jezus, anders niet. Immers, waar de apostel te Rome is, als gezant in een keten, is het Woord Gods toch niet gebonden en kan hij zijn zendschrijven aan Colosse zenden. Het is in de tijden der verdrukking dat hij besluit met zijn schrijven te zenden. Immers hem is bekend welke groote gevaren de gemeente van Colosse bedreigden? Er waren valsche leeraars, gnostieken genaamd, die engelen vereerden en er waren er van Joodsche zijde die de gemeente te Colosse, hoewel het leven der beëindiging des Nieuwen Verbonds was aangebroken en de kerk Gods tot vrijheid geroepen was, nochtans wilden dat men zich aan de Oud-Testamentische ceremoniën hield. Paulus heeft het hooren zeggen en hij grijpt naar de pen en schrijft zijn zendbrief aan Colosse. Zie Paulus' geloof is een mensch waardig. Die gave heeft niet ieder. Maar Paulus heeft de gave van leiden en is boven alles een man vol des geloofs en des Heiligen Geestes. De Heere had Paulus' hart vervuld met Christus Jezus. Vandaar dat hij onder de leiding des Heiligen Geestes iedere dwaling tracht in haar hart aan te tasten en te weerleggen. En hoe doet hij dat? Doet hij dat gelijk wij? Wij zouden er dadelijk op af gaan en dan vertellen hoe het zijn moet. Paulus doet dat niet. Paulus is zakenman en diepe denker. Hij weet niet beter dan Christus in heerlijkheid en

majesteit te teekenen en zodoende, wanneer hij de Christus teekent, komt hij ook aan de woorden van onzen tekst voor deze ure: Denwelke **wij** verkondigen.

Wij schrijven boven de woorden onzer tekst:

**De getrouwe Christusprediking geëischt van den
Dienaar des Woords ter oorzaak van:
De rijke stof daarin gegeven,
De gepaste wijze waarop zij wordt gebracht,
Het verheven doel daarin voorgesteld.**

Wanneer wij Paulus hooren prediken te Colosse of ergens anders en wij vragen dan: Gij man Gods zeg ons wat predikt gij, dan is eenvoudig het antwoord: Ik verkondig Christus. Ik verkondig niet een leer over Christus, niet in de ruimte om Christus heen, maar ik verkondig Hemzelve. Want de leer over Christus maakt U niet zalig, praten over Christus voert U niet tot God. Christus is de onmisbare verbindende schakel tusschen God en een arm volk.

Wanneer ge Gods Woord leest, ook dat gedeelte dat ge vindt boven onze tekst dan leest ge van een verborgenheid. Wat bedoelt hij daarmee?

Daarom zeggen zoovelen dat men zalig kan worden, dat dat een verborgenheid is.

Neen, de eerste prediker, de Eeuwige Vader, die het eerste evangeliewoord heeft gesproken in het Paradijs, heeft ontsluitend den weg tot zaligheid in de moederbelofte: Ik zal vijandschap zetten tusschen u en tusschen deze vrouw, en tusschen uw zaad en tusschen haar zaad. Dat een zondaar zalig kan worden onder het Oude Verbond is wijd en breed geteekend in den weg der offeranden en de profeten ze hebben op Oud Testamentische wijze niet anders gedaan wanneer zij den weg der zaligheid aanwezen in den Beloofde aan de vaders: Christus Jezus, geliefden. Dus geen verborgenheid? Wie? De engelen ze lagen gebogen over het verzoendeksel om door dat deksel heen te zien hoe een heilig en rechtvaardig God vereend zou kunnen worden met dien diepgelovenden zondaar. En zie dit heilgeheim is in Christus Jezus ontsloten, geliefden. Immers niemand minder dan de Vader in de goddelijke drieëenheid openbaarde in de zending van Zijn gezegenden Zoon het Goddelijke raadsplan tot zaligheid van

verlorenen. Daarom, geliefden, Christus'prediking is juist zoo noodzakelijk. Want wat buiten Christus is, kan voor God niet bestaan.

Alleen wat door het geloof in Christus Jezus is, wordt door God geaccepteerd ten eeuwigen leven.

Christus Jezus is bezittenswaard. Wel jagen we toch naar de goederen dezer tijden maar telkens zal het ons ontglippen. Maar Christus is bezittenswaard, waardig alles verlatende, Hem te volgen. Waarlijk wie Christus bezit heeft een schat in den Hemel en op aarde. Die schat in de eeuwigheid te bezitten zal blijken, want waarlijk, reken er op, de bruid uit het Hooglied heeft het gordijn ver op zij geschoven, de ramen en luiken ver open geworpen. En dat het haar één der grootste feestdagen is geweest. Hij is de mijne en ik de zijne. Zalig verlies, zalig bezit. Christus Jezus, is de gave van den eeuwigen Vader. O, het is gelijk of wij een gulden krijgen van een eenvoudig mensch of van onze geëerbiedigde vorstin. Maar er is onderscheid. Naarmate de persoon hoog staat is de gave meer van waarde. Denk het U eens in. De Vader zond Zijn Zoon, Hij die het geen roof achtte Gode evengelijk te zijn is ons allen in alles gelijk geworden, uitgenomen de zonde. Waarom, geliefden? Wat is het doel van Christus' komst? In de eerste plaats om zondaren zalig te maken? menschen te behouden? Ook dat, maar niet in de eerste plaats. De komst van Christus Jezus heeft in de eerste plaats ten doel de eere des Vaders, de geschonden deugden des Vaders te herstellen en het vruchtgevolg is de verzoening van God met de zondaren. Daarom Christus, geliefden, zegt dat er blijdschap is en op een andere plaats dat Hij zal zijn alles en in allen. Het heeft Gode behaagd in Hem alleen al de volheid te openbaren, waarom Hij is DE bezitter van hemel en van aarde. Want de Vader heeft alles in hemel en op aarde gelegd in de Hand van Zijn Zoon Jezus Christus.

Wij zouden de vraag kunnen doen: Christus verheerlijken kunnen we dat doen met een gerust hart zonder de deugden Gods te krenken? Ja, want de Vader heeft Zijn Zoon in de wereld gezonden en alle engelen Gods moesten hem aanbidden. Zondigden zij dan tegen God? Neen, de engelen moesten Hem aanbidden op Gods bevel en daarom kan een menschenkind zich niet bezondigen de gegeven Zoon des eeuwigen Vaders te aanbidden. Op den tweeden Zondag na Pa-

schen is Hij onder de jongeren en zegt tot Thomas: breng uwen vinger hier en zie mijne handen en breng uw hand en steek ze in mijn zijde, en wees niet ongeloovig maar geloovig. En dan is het Thomas, een apostel, die voor Jezus neervalt en het uitroept: Mijn Heere, en mijn God! Indien Thomas dat niet moest doen, dan had de Zaligmaker hem wel berispt. Neen, omdat hij dat roept, ontvangt hij geen berisping, dat kan niet. Het is des Vaders wil dat allen den Zoon eeren gelijk den Vader. Christus, geliefden, is de machtigste in den Hemel en op de aarde. Waarlijk, ach, als ge met uw blik in den Hemel kondet zien on dan het rond der aarde aanschouwdet, wat zaagt ge dan? Immers de gezaligden in den Hemel en de godvrezenden op de aarde. Er is niet één die van nature zich zelve gebogen heeft in geest en waarheid voor Jezus Christus. Dan moet dat hart overwonnen worden door genade dat Christus Jezus dat hart te sterk is geworden om van een vloeker een bidder, van een spotter een ernstige houding, van een vreeselijke vijand een heerlijke vriend te maken.

Geliefden, gaan we een en ander na, aangaande Christus Jezus, dan kunt ge het misschien verstaan dat de apostel door één passie, één hartstocht wordt beheerscht: Christus Jezus en Hij alleen. Vergeet niet, het is het werk van den Heiligen Geest. Immers, 't is de geest Gods die beslag op de harten legt en allen leidt tot één Christus. Waarlijk, onder de kenners des Heeren is verscheidenheid: armen en rijken, mannen en vrouwen, kinderen en grijsaards. De Geest Gods legt beslag op de harten en ontsluit de zondesschuld. Brengt hen hun gevaarlijken staat onder de oogen, maakt hen bekend met God en zichzelf en graaft door tot het ontdekkend licht alle steunsels wegneemt en den mensch vastklemt opdat in de harten door den geest van Christus plaats bereid wordt voor Christus Jezus, en Zijn gerechtigheid. Hij alleen moet de eenige wezen in allen.

In de tweede plaats wordt geëischt van den dienaar des Woords de gepaste wijze waarop de Christusprediking wordt gebracht.

Zouden we Paulus vragen: Wat preekt ge, dan zegt hij: Ik verkondig Christus. Dit is de wijze waarop Christus tot U en mij gebracht wordt, nl. door het verkondigen. Paulus is geen mensch als een marktjood. Hij dringt zijn waar aan niemand op. Immers Paulus kent God in Zijn heiligheid en Hij

weet de Heilige Vader heeft den Heiligen Zoon gegeven tot heiligen arbeid. Nu splitst de verkondiging zich

a. in vermaning.

b. in leeren.

Zoo moet er plaats zijn in uw midden voor de vermaning. Als gemeente vormen we één geheel, maar als lidmaten loopen we ver uiteen gelijk de eene ster van de andere verschilt. In uw midden zullen ongeregelden zijn die het in de wandel niet zoo nauw nemen. Dan komt de vermaning tot hen, verlaat de slechtigheden en treedt op den weg des verstands. Misschien zijn er ook zelfgenoegzamen. Men is geboren uit Christelijke ouders, men is gedoopt, Christelijk opgevoed, heeft belijdenis gedaan, soms aan het nachtmaal aangezeten en zeer wel ingenomen met zichzelf. Arme mensch. Ge wandelt op valschen grond naar de eeuwigheid.

Want de Christus die ge belijdt moet uw bezit worden. Trouw Hem te volgen, niet uzelf te zijn, maar uw getrouwen Zaligmaker Jezus Christus, die U met Zijn dierbaar bloed heeft gekocht.

In uw midden zijn er misschien met Farizeesche gronden. Die waarlijk nog blijven bij de wet van Mozes. Dit doen en dat laten, die zich krommen gelijk een bieze. Eigengerechtigheid kan voor God niet bestaan.

De Schrift leert U uit de werken der wet zal geen vleesch gerechtvaardigd worden.

In uw midden zijn anderen die steunen op bedriegelijke gronden. Geen grooter vijand dan het tijd-geloof. Het spreekt ook over ervaring en indrukken. Maar het mist de blijdschap en het zoete Woord Gods te proeven. We hebben de kracht der toekomende eeuw ervaren en daar is U voor op zij gegaan en bekeerde U niet. Totdat God de Heilige Geest U aangrijpt om in uw ziel de zaden van genade in Christus Jezus te strooien. Want armen vervult hij met goederen. Rijken zendt Hij ledig henen. Vervuld van het ware werk Gods. Niets in ons, al in Hem. Zoo komt men tot Jezus.

Er is in ons midden, naar ik hoop, Gods lieve volk, kan 't zijn veel. Vraagt naar de heilgeheimen, zooals we zingen in Ps. 25: Het heilgeheim wordt aan zijn vrienden naar zijn vreeverbond getoond.

Weet ge het wel geliefden, begenadigde menschen zijn soms bezet met de grootste dwalingen? Dat is niet mooi van een kind des Heeren.

Waartoe heeft God Zijn kinderen verkoren? Hiertoe, om Zijn lof te verkondigen.

Dus ik vraag U zou er plaats zijn voor de vermaning waarvan Paulus spreekt? Nu mag de Christus prediking niet opgaan in vermanen. Vermanen is een onderdeel. Daarom spreekt Paulus niet alleen van vermaning, maar ook van leeren. Wie wordt er geleerd? Menschen die het kunnen. In ons midden zijn er die 10, 20, 30 jaar geleerd hebben en het is wonderlijk met die menschen, want ze hebben het kinderversje nog noodig: Heer, ai, maak mij uwe wegen door uw woord en geest bekend.

Waarom? Naarmate God Zijn volk onderwijst leert het de grootste wetenschap verstaan, te weten dat wij niets weten. Waarom? Omdat Jezus Christus die de kracht en de wijsheid is, ons kennen, ons weten en onze wijsheid is. Zooals in 1 Cor. 1 : 30, Paulus zegt: Christus Jezus is gegeven tot wijsheid, rechtvaardigheid, heiligmaking en volkomen verlossing. Zoeken we alleen de wijsheid bij Hem.

Jacobus zegt: dat hij wijsheid begeere! Grooter geloof was er in de zondaar die aan zijn dwaasheid ontdekt werd aan de Christus Gods. Door het geloof verliezen en leeren dat Hij onze grootste persoonlijke wetenschap is.

Christus Jezus wordt immers langs dien weg niet in één dag geleerd. Alles is in Hem gunst begeerlijk.

God nam na jaren van oefening Zijn volk aan. De eeuwige Vader wil dat wij daarom den Zoon zullen eeren, gelijk den Vader. In de leerschool die we doorloopen raken we nooit uitgeleerd.

Er zijn in ons midden grijze hoofden die het practikale leven der godzaligheid kennen. Dit is het eeuwige leven. Nu heeft de meeste der leerlingen de eeuwigheid noodig om God te leeren kennen.

Paulus de reus in het geloof, tevens Gods gezegenden godsgezant zegt dat de eeuwige godskennis geleerd wordt door den Heiligen Geest. Want in Paulus' mond is het antwoord: Niet dat ik het alreede gekregen heb, of volmaakt ben, maar ik grijp er naar waartoe ik van Christus Jezus ook gegrepen ben. Te zingen met de ware zalige Godskennis, waar-

om? In den hemel is het Lam dat ze leidt aan de bron der kristallen fonteinen voor den troon des Lams. De onbevleete zalige kennis Gods is daarmede bedoeld. Ja, wanneer de kerk van Christus leergierig is in dien weg om altijd in toeneemende mate God te leeren kennen. Want ieder die door genade daarin wil deelen is een theologant door den Heiligen Geest gemaakt. Christus Jezus geliefden, moet getrouw gepredikt worden. Dit wordt geëischt om het verheven doel daarin voorgesteld. De apostel Paulus — wat is dit een rijke tekst — zegt te vermanen en te leeren in alle wijsheid. Dat komt later wel terecht, we kunnen dit niet in één keer zeggen. Ons laatste punt is het verheven doel. Als Paulus Christus predikt strooit hij het zaad niet roekeloos uit. Dan slaat hij niet in de lucht. Hij heeft een verheven doel voor oogen. Hij drukt dat zoo uit: opdat wij een iegelijk mensch volmaakt stellen in Christus Jezus.

Wat is er al niet gedaan om tot de volmaaktheid te geraken.

Het perfectionisme leeft in ons hart. Och arme, zegt Paulus. Buiten Christus is geen volmaaktheid. Wij menschen komen met een menigte van dingen. En dan zegt God 't is in orde. Maar daar zullen we nog schipbreuk mee lijden. Wat heeft de wereld al niet gedaan om de waarheid van Gods Woord te loochenen. Telkens is Gods Woord bewaarheid en de wereld ten leugen gesteld. Daarom moet er werkelijk een ideaal nagestreefd worden. Ook kan die volmaaktheid rijk vervolgd worden door het geloof in Christus Jezus. Weet ge hoe volmaakt de kerk van Christus is in haar gezegend Hoofd, wanneer hij komt op de wolken des Hemels? Wij kunnen ons moeilijk een gemeente voorstellen zonder vlek en rimpel. Meer wil ik er niet van zeggen. In deze ure hebben we een korte proeve gegeven hetgeen het zegt de getrouwe Christus-prediking te brengen. We hebben alles weg te werpen en af te zien van onszelven, maar ook alles te ontsluiten aan de andere zijde.

Daarom heeft God ons tot U gezonden. Voortaan wanneer ge sabbat aan sabbat opgaat naar deze plaats geve God in uw hart op den weg en wanneer ge hier zit onder de Christus-verkondiging, wat de Heilige Geest heeft opgeteekend tot vreugde der hoorders naar de prediking, en tot verheerlijking van Jezus Christus, hetgeen we vinden in Psalm 68 : 13.

Looft God in zijn gemeent alom,
 Den Heer; gij, die in 't heiligdom,
 Als Israëls kroost, moogt naderen.
 Hoe vroolijk gaan de stemmen op
 Naar Zions Godgewijden top,
 Met Isrels achtbre vaadren;
 De vorsten van elk huisgezin;
 Zij trekken aan: hier Benjamin,
 Schoon klein, hij mocht regeren;
 Daar Juda's Stam, die glorie won;
 Ginds Naftali en Zebulon,
 Om God, hun Koning, t' eeren.

De Christus'-prediking is een heerlijke prediking, maar er wordt ontzettend veel voor vereischt. Vergeet niet de eischen aan den prediker gesteld. En die zijn niet zoo weinige. Ge zit daar stillekens neder en zegt misschien de eene tijd: de dominee was er van morgen bij, de andere tijd hij was dor en droog.

Hoe gaan we meestal op. Zondags blijven we maar liggen slapen en dan is het haast je rep je en hoe komen we dan onder de Christusprediking? Hebben we thuis ons voorbereid om Gods Woord te ontvangen? Buigt ge U voor Gods Woord. En Gods Woord te ontvangen eischt voorbereiding, geliefden.

De prediking moet zijn een getrouw Woord van de bedienaar des Woords. Dat wordt van hem geëischt. Want als hij predikt, dan is de grootste luisteraar, de getrouwe hoorder, de eeuwige God, Wiens Woord zoo duur verworven is door Zijn Zoon.

We moeten dat nooit vergeten. God riep mij tot het predikambt, maar pas na vele oefeningen te hebben doorleefd plaatste hij ons in het Paradijs. Als God dat vrije ontsloot: God is van eeuwigheid bewogen geweest. Dat Hij menschen wil gebruiken om dat Woord te prediken: dat hij Zijn gezegenden Zoon, het levende Woord, in de wereld gezonden heeft. Dan vraag ik: God geeft een boodschap, dat is een kracht Gods tot zaligheid. Dan wordt er van den prediker geëischt dat hij U geen okselen onder den arm naait, maar U aan uzelf ontdekt, Gods volk den weg wijzen rust op zijn

schouderen, om de schuilhoeken op te zoeken, namelijk om het echte daar te stellen, te separeren, te zoeken.

Straks treden we met U in 't gericht. We wenschen niet dat onze vingeren aan u kleven. In Gods' kracht en mogendheid wenschen we ons vrij te maken van alle zielen. Als de dienaar getrouw is, dan ziet hij niet naar die en die. Een menschenbehager wordt hij dan. Juist omdat hij de dienstknecht des Heeren is moet Hij zijn aller dienaar, niet de dienstknecht van eenig mensch. Wat van den prediker gevraagd wordt is vrijmoedigheid. Hij moet niet iemand zijn die binnensmonds maar staat te mompelen. Neen, absoluut niet, geliefden, Gods Woord is een scherpstijgend zwaard dat doorgaat tot de verdeeling der ziel en der roerselen en des mergs en is een oordeeler der gedachten. Hij moet open staan voor een heilig en alwetend God. Maar wanneer den prediker de vrijmoedigheid ontbreekt, wordt hij een schuilgeloovige. Neen de kracht en mogendheid des Heeren zal hij ongedwongen moeten prediken.

Van den prediker wordt met recht geëischt dat hij het leven kent. Want hoe zal een prediker, die de oefeningen van het leven niet kent, zelf dat leven kennen? Hoe zal hij een arm volk leiden tot de fontein Christus en door Zijn Woord een instrument zijn in de hand Gods om te bouwen op het eenig fundament Jezus Christus.

Van den prediker wordt gevraagd dat hij de eerste is, die niet een gedeelte maar het gansche woord Gods door het geloof aanvaart. Hoe zal hij Zijn dierbaar Woord prediken en voorhouden als hijzelf niet gelooft in hetgeen hij anderen predikt?

Hij moet bezielde zijn met een heilig geloof. Een prediker moet een idealist zijn in de goede beteekenis van het woord. Ik ben het met Vinet eens als hij zegt dat de prediker wanneer hij van de preekstoel afkomt, moederliefde moet ervaren. Er zijn onderscheidene eigenschappen aan den prediker gesteld. Gevoelt ge wat de ouden, die thans in de graven rusten, meermalen tegen ons gezegd hebben dat we tot het eind toe moeten worstelen. Let op de gangen van zijn hart om de prediker waar te nemen, want hij staat als een herder en leeraar voor U en hij gevoelt waar het stuit en waar het ingaat. Er is dan contact tusschen prediker en hoorder. Welnu, geliefde gemeente, wij mogen vragen: ondersteun ons in de getrouwe

Christusprediking en wij spreken met onze vaders uit: Bidt gij ons volk, en wij prediken u vol. Stel U voor dat wij U predikten de rijkdom van Christus en Christus schilderen in al zijn deugden, ambten en bedieningen, zooals hij dierbaar is voor ons hart en leven, en wij predikten nu daarnevens een arm zondaar, is men dan tevrede? Is het waar? Er is een derde element. Dat is hoe dat die heerlijke Christus en die diepgevallen zondaar één worden.

29 October hebben wij hier gepreekt over het zuurdeesem. We stelden toen meel en zuurdeesem naast elkaar, dan bleef het dood meel. Maar kneed nu het zuurdeesem door het meel, wat ziet ge dan: de werking van het zuurdeesem gelijk het zout in het water zich oplost.

De geloovigen moeten opgelost worden in Christus. Want ge moet volmaakt zijn, onthoudt dat. Zalig worden en volmaakt zijn. Denk U in een heilig en rechtvaardig God kan toch niet een zondaar of menschenkind nevens Hem in het huis des Vaders dulden, die aan Zijn volmaaktheid niet beantwoordt? Dat de liefde van den Volmaakten Vader niet kan dulden dat de onvolmaaktheid nevens God in den Hemel zoude zijn. Daarom volmaakt, geheel opgelost. Opdat alles van Adam verdwijne, maar van Christus U worden aangedaan den nieuwen mensch. Vernieuwd tot rechtvaardigheid in Christus Jezus.

Geliefden, we konden zoo nog wel doorgaan, maar thans willen we ons wenden tot hen met wie we rechtstreeks of zijdelings verbonden zijn.

Allereerst tot U, hooggeachte bevestiger, Ds. Van der Meiden. Heb dank voor de keurige, plechtige, wijze waarop gij Dinsdagavond aan deze plaats ons tot ons dienstwerk hebt ingeleid. Ook danken we U voor al de bemoeienis als consultant, voor al den arbeid in ons midden. God geve U nog vele jaren de getrouwe Christus-prediking uit te dragen. Hij geve U vele parelen te hechten aan Zijn gezegenden Middelaarskroon en Hij, die de getrouwe dienstknecht het loon der gerechtigheid toewijze, geve U aan het einde van uw leven die zalige, onbevleete, onverwelkelijke en onverderfelijke heerlijkheid, die ons in den Hemel wordt bewaard.

God zegene uw arbeid, dat gij nog jaren met uw gade in rijke zegen moge deelen, den Naam des Drieëenigen tot lof en prijs.

Burgemeester en Wethouders hebben in de gegeven omstandigheden bericht gezonden dat zij onmogelijk op deze plaats aanwezig konden zijn. Ook Ds. Van der Kodde en Ds. Molenaar waren verhinderd.

Zoo wenden wij ons dus tot U, geliefde ambtsbroeders en afgevaardigden, Ds. van Rhee en onze broeders ouderlingen.

We komen over van de classis Dordt naar de classis Den Haag. Ruim 8 jaar hebben we in de classis Dordt gearbeid en op de vergaderingen was het altijd broedermin en liefde. God geve dat wij ook in de classis Den Haag met dezelfde zegen en vrucht mogen arbeiden tot uitbreiding van de Kerk des Heeren. We zeggen U afgevaardigden dank voor de belangstelling in dezen getoond. De Heere geve U te ervaren Christus als de grootste schat te leeren en te bezitten in eeuwigheid.

Ds. de Jong, ge zijt als vriend overgekomen. Ik kan 't mij begrijpen. Ge wilt ook wel eens een ander hooren, jeugdige broeder. Welk een voorrecht. Ge zijt nog jong, waarlijk, en ge kunt door Gods kracht gespaard, het evangelie van Christus nog jaren uitdragen. O, zaai dat Woord in getrouwheid en geve God U eens verwaardigd te mogen worden van den Koning Zijner Kerk te hooren: Gij, goede en getrouwe dienst-knecht, over weinig zijt ge getrouw geweest, over veel zal ik U zetten, ga in in de vreugde uws Heeren.

Geliefde broeders ouderlingen en diakenen van Delft. Deze ure hebt ge lang verbeid. Ik kan het me begrijpen. Meermalen hebt ge verlangd dat de dominee er is. In December heeft hij het aangenomen en nu 22 Maart pas doet hij zijn intrede. Maar laat ik U zeggen:: alle dingen hebben hun bestenden tijd en zijn in den raad Gods besteld. We willen wel eens vooruitloopen. We hopen dat we mogen samenwerken achter den Heere. Hij geve, dat wij één van hart en ziel mogen zijn, één in leven, één in hope. Dat de arbeid omstrengheld moge worden door broederlijke liefde. Wanneer wij den arbeid verrichten moeten we gedenken dat de gemeente er niet is voor ons, maar wij voor de gemeente, en dat wij in dienende liefde op onze harten te dragen hebben dit deel van Gods wijngaard, opdat zij tot grootere bloei moge komen dan in verleden tijden. God is zoo liefdevol. Hij heeft U willen zegenen, een nieuw kerkgebouw gegeven en thans een predikant. Wij hebben goedertieren gedachten van God. Geliefden, God wil

dat uit deze dingen iets goeds komt. Stelle hij U tot rijken zegen en geve U mede te mogen werken om parelen te hechten aan Jezus' levenskroon en dat na een strijdend leven eens de kroon der eere ontvangen moogt en verwaardigd moge worden een plaats voor den troon Gods te ontvangen, die Christus den getrouwen ouderlingen en diakenen heeft toegezegd. Geliefde broeders, dat ieder zijn plaats wete, wij wilen niet over U heerschen, dat is nooit onze tactiek geweest. We staan op het standpunt waarop Christus ons plaatst: Eén is uw Meester en gij zijt allen broeders. Zie, geliefde broeders de één heeft den ander uitnemender te achten dan zichzelf. Dan ervaren we dat de gunst des Heeren bestendig ons deel zij en wij in zijn liefde, in zijn groote genade leven en eens met de gemeente, kon 't zijn met allen, voor den troon Gods mogen verschijnen.

Geliefde broeders, ouderlingen, afgevaardigden van de gemeente Sliedrecht.

Veel gaat er om in deze ure, als ik denk dat ik 8 jaar en 3 maanden met de broeders gewandeld en de gemeente bestuurd heb. Ik dank U voor den zegen in de opbloei der gemeente geschonken, door ons aller arbeid toegevoegd tot de gemeente die zalig wordt. Zijn Naam moet eeuwig eer ontvangen. Stemt daarin mee. We hebben zelve die eere niet gewenscht. We zijn heengegaan en ge moogt zeggen onverzorgd heeft de Heere ons niet achtergelaten. We vergeten U niet. Er zijn banden gelegd, sterker dan de dood, die nimmermeer verbroken zullen worden.

En toch, er is zulk een leegte. We bidden dat de Heere spoedig den man Zijns Raads zende om de ledige plaats te vervullen en ook in Sliedrecht de gemeente Gods geleid moge worden met wetenschap en verstand.

God sterke U. Sta pal. De Heere sterke U en blijve met U, en waar we staan aan deze plaats verzoeken we U aan de gemeente Sliedrecht onze groeten over te brengen, aan den kerkeraad en aan de gemeente en de God aller genade verheffe Zich over U en geve dat uw genade zij in Christus Jezus die U een bron zij van rijk en eeuwig leven, opdat ge ook uw zielen na een strijdend leven uit moge dragen en verschijnen voor den troon Gods, waar wij nimmermeer zullen scheiden, maar samen vereend den Drieëenigen God in Christus Jezus verheerlijken mogen. Dat zij zoo!

Geliefde hoofden van scholen en onderwijzers in ons midden. Het is een heerlijke taak den grondslag te mogen leggen in de kleine harten die zoo ontvankelijk zijn. Het is ontzettend moeilijk om kind te zijn met het kind. De volwassen menschen kunnen zoo moeilijk tot die wereld afdalen om de kinderziel te bereiken.

Wij wilen U toebidden licht en wijsheid opdat ge de zaden moge uitstrooien op de scholen met den Bijbel. God geve Uzelven het onderwijs des Heiligen Geestes, op Jezus' leerschool gelijk Maria, een plaats aan Jezus' voeten.

Geliefde catechisanten we ontmoeten elkaar van week tot week op de catechisatie.

We hadden in Sliedrecht lieve catechisanten. Ik hou er van om jonge menschen aan het denken te zetten, daar hou ik van. Ik hoop evenals in Sliedrecht uw hart te winnen. Als ge bij mij thuis komt kunt ge een foto zien van 225 catechisanten, klein en groot, ze kwamen allen even graag. Zoo hopen we ook uw hart te winnen, niet voor onszelf. Ik hoop dat ge naar de catechisatie komt om iets van God te leeren, iets weg te dragen. Zoo hopen we onderwijs aan uw hart te geven.

Geachte jongelingsvereniging. Uw naam is Hendrik de Kock. Ik bid U toe de God van Hendrik de Kock, het leven van Hendrik de Kock en het geloof van Hendrik de Kock. Hendrik de Kock is wel een stoere strijder, maar thans rust Hendrik de Kock in het graf en heeft na veel strijd de kroon ontvangen en is hij thuis, een oogenblik thuis, om uit te rusten van den strijd totdat het teeken in de Hemelen van den Zoon des Menschen zal verschijnen. Zie Hij komt op de wolken om ook Hendrik de Kock uit het graf te doen verrijzen.

God zegene uw vereniging in- en uitwendig en geve dat het Schriftonderzoek aan uw zielen geheiligd moge worden opdat op uwe vergaderingen Christus persoonlijk alleen voor uwe zielen komt te staan. Hij is jong en ook eens jongeling geweest. Hij weet wat er in U omgaat. In het jongelingsleven zijn moeilijke dagen. Leg uwe harten open, opdat ge als jongelingen eens verwaardigd moge worden te deelen in de eeuwige jeugd voor het aanschijn Gods.

Er is ook een jongedochtersvereniging Bidt en werkt. Dat zijn twee goede dingen. Welnu jongedochters beantwoordt ge aan het doel? Beantwoordt ge aan het opschrift in uw banier? Waarom? Wel die bidt wordt verhoord, die klopt wordt open

gedaan, die zoekt, die vindt. Gelijk Dorcas moge gij uw werken besteden voor de armen. God zegene uw arbeid rijkelijk, dat ge menig blij gezicht moogt maken. Waarom? O, dat is zoo rijk. Ik denk aan Sliedrecht, daar was een groote jongedochtersvereniging.

O, jongedochters, God zal den arbeid nimmer vergeten die ge aan zijn heiligen hebt verricht. God zegene uw werk. Hij geve U eens vereenigd te worden met Gods lieve volk.

Geliefde broeders organisten. Ge hebt een schoone taak: het verhoogen van het zingen der heilige liederen. God geve U ens een plaats onder de cither- en harpspelers voor Zijn troon en te ervaren wat we zingen in den 87en Psalm: Mijn naam zij met lofgezang geprezen.

Koster, ge zet de deuren voor den voet der gemeente open. Moogt ge ervaren wat eens de oude Hanna ervoer, die in het Huis des Heeren toefde. Kort voor ze werd afgelost uit dit strijdend leven vond ze haar lieve Heere en Zaligmaker, de eeuwige gave des Vaders. God schenke 't U om Zijns Naams wil.

Medelevend en met de gemeente, gemeentelieden, ge zijt vrienden en vriendinnen der gemeente. Wellicht komt ge trouw. We bidden U toe, vrienden dat de Beste Vriend Christus Jezus U een vriend is waar ge Uw geheimen gerust aan kunt toevertrouwen. Waarlijk het was den Zaligmaker die zijn discipelen vrienden noemde.

God schenke U zoo de vriendschap van den Koning der Kerk.

Geliefde vrienden en vriendinnen van Sliedrecht. Zoete banden die me aan het lieve volk binden zijn tijdelijk verscheurd. Onthoud de laatste Zondagavondprediking. We zijn wel kortelijks gescheiden, maar daarna zullen we in eeuwigheid vereenigd zijn. O, neem van ons de verzekering mede, dat wij steeds God zullen lastig vallen voor U.

God geleide U en de God aller genade geve U met ons eens eeuwig vereend te zijn in het Vaderhuis waar de ruste overblijft voor al Gods lieve volk, waar geen scheiding meer zal ervaren worden. Neem onze groeten mede en God verheffe Zijn aanschijn over U en geve U vrede.

Geliefde gemeente van Delft, tenslotte kom ik tot U. Ge zult U voortaan scharen onder 't Woord van de getrouwe Christus-prediking. We hopen en bidden dat God ons samen-

snoere en altijd nauwer in elkanders ziel te mogen leven. God zij de onmisbare verbindingschakel. Dat wij veel mogen ervaren.

Waar liefde woont gebiedt den Heere zijn zegen!

AMEN.

Slotzang : Psalm 105 : 24.

Die gunst heeft God zijn volk bewezen,
Opdat het altoos Hem zou vreezen,
Zijn wet betrachten, en voortaan
Volständig op zijn wegen gaan.
Men roem' dan d' Oppermajesteit,
Om zoo veel gunst, in eeuwigheid.

THEOL. UNIV. APELDOORN

0 3198 0001194 7